

ВЪЗХОДЯЩИЯТ ПЪТ

ЧАСТ ОТ УТРИННО СЛОВО 26 МАЙ 1935 Г., ПУБЛИКУВАНО КАТО ОТДЕЛНА БРУШУРА

Светлината тича, въздухът пристъпва, водата се мести, а почвата стои.

Слънцето грее, въздухът вее, водата чисти, а земята чака семето да поникне.

Светлината озарява, тъмнината помрачава, въздухът разведрява, водата жажда утолява, а твърдата почва тежестта поддържа.

Слънцето на ранина сутрин изгрива, на работа идва; по обед деня оповестява, на всички ястие дава; а вечер залязва, на почивка отива — утеха да дава, на отрудените вяра да вдъхва.

Животът здравия радва; смъртта болния угнетява.

Духът отрудения утешава, нему вяра вдъхва да мисли за Единия, що у него живее. Той ще овреме всичко в Добро да превърне и смъртта от пътя му ще пре-

махне.

Познанието за добро и зло в човека смъртта въведе — да му е господар, докато достигне познанието на Единия Истинен Бог, в когото Животът е без ограничение. Той е Единият на вечната разумна Любов — Той, от когото в началото Любавта заблужда. Единното Слово на всевечната Мъдрост, що всичко създаде и постави предел — връзка с необятната Истина, що всичко със Светлина огради. Постави тя Свободата за мерило, Живота — за награда и Светлината — за наслада.

И повика Духа на човека отдалеч, постави го да се учи в този обширен свят, изправи го пред себе си. „Слушай — му проговори тя, — чадо на Бога живаго, теб ще дам всичко това, само да

слушаш. Пази добре мерилото на Свободата, наградата на Живота и насладата на Светлината.”

Но човекът на видимото не постави думите в сърцето си — леността го хвана. Мярквата на Свободата на Земята остави, жажда за познание на доброто и злото в пътя го намери. За тях той наградата на Живота продаде, славата човешка го обхвана и без да мисли насладата на Светлината на пазара изпрати — слугиня да стане и него да храни.

Прокобни станаха думите на Истината — робството на смъртта дойде, господар на човека стана и накара го земята да рови. Внесе то всичките ограничения — свободата да гони; изгуби човекът силата си, дойде сиромашия, скръб — страдание и

мъка в Живота внесе.

Уплаши се човекът, от страх на лъжата слуга стана; потъмня умът на човека, понеже изгуби Светлината. И остана скиталец по Земята — той, младият син на Виделината.

И плака той дълго време в своето робство. Припомни си той думите на Истината и разкая се за постъпките си. И пожела да се върне в Любавта. Чу тогава вътрешния глас на Истината в него да говори: „Вземи мярквата на Свободата в ръката си, постави наградата на Живота венец на главата си и тури насладата на Светлината огърлица на душата си.”

Любовта е Любов за Светлината на ума, Мъдростта е Мъдрост за Живота на душата,

продължава на стр. 4

Ученик

Онова, което определя ученика като ученик, е Любавта му към Бога, към неговия Учител. Любавта създава условия за учене. Докато ученикът е свързан със своя Учител, той може да учи. Ученик е онзи, който се стреми към един съвършен живот. В който момент изневери на този живот, ученикът става обикновен като всички хора.

Ученикът, който иска да учи, е възлюбленият на своя Учител.

Ученикът е син на своя Учител. Между тях съществува връзката на Любавта.

Пътят на ученика е непрерывен процес на пробуждане и освобождение.

Учител и ученик (Боян Боев)

Учител

Да бъдеш Учител, значи да родиш някого. Думата Учител има отношение към Духовния свят. Божият Дух е Учителят. Затова под Учител разбираме човек, в когото Бог живее с Духа Си. Учителят съзнателно се свързва с ученика, за да може със силата на тази връзка да го въведе един ден в Своя свят.

Учителят научава ученика най-първо да обича Бога, да слуша тихия Му глас, който ще го води по стръмната пътека на Любавта, Мъдростта, Истината, Правдата и Доброделта.

Най-хубавите отношения, които съществуват в Живота, са отношенията между Учител и ученик.

Очаквайте в 6 брой в поредицата „Учениците...” повече за Паша Тогорова

Учениците и сътворението на новия човек

I. Боян Боев и братът на най-малките

„Ако искате да знаете, кой съм, ще ви кажа. Аз съм братът на най-малките в Царството Божие. Аз, най-малкият, искам да изпълня Божията Воля, както Бог е заповядал, да осветя Неговото Име, както Той ме е осветил. Бог е бил толкова добър към мене, че аз, братът на най-малките, искам да му се отплатя с всичката си признателност. Искам и вие да последвате моя пример.” (Учителя, „Петимата братя”)

Ученикът, който приема този пример на Учителя, за да го превърне в начин на живот, е Боян Боев. Навярно затова и днес се разказва с уважение за него, като го наричат непосредствено и топло „брат Боян”. Не е говорил много за себе си, чуждо му е било всяко позьорство, всяка показност. Неуместни изглеждат гръмките фрази, когато решим да доловим и опишем обрза му. Виждаме го как неотклонно, внимателно и

всеотдайно следва своя Учител и никак не се възгордява, когато веднъж при разговор Учителя казва: „Ако искате да видите жив Ангел на Земята, гледайте Боян Боев.” Не се възгордява, защото пак от своя Учител е чул: „Близко до Христа може да бъде само малкият, който се е научил да се смалыва”. („Петимата братя”)

Навярно благодарение на смирението, основна добродетел на Новия чо-

век, Боян Боев успява да осъществи една важна задача в живота си — да бъде връзка, жив мост, защото само смиреният човек, който живее със съзнание за Цялото, може да вижда единство в противоречията, възможност за сътрудничество в конфронтацията.

Тази си задача той осъществява в различните полета на своята дейност. На първо място той е живото свързващо звено между

Учителя и братята и сестрите извън София. От друга страна, като учен, в многобройните си статии той търси допирни точки между природоматематическите науки и духовната езотерична наука. Осмисля от духовно гледище официалните научни факти. Убеден е, че съществува единна неделима наука, която отговаря на двете човешки естества — материалното и духовното,

продължава на стр. 4

За ново изследване на братския живот на „Изгрева“

Учителят на XX век, Бенс Дуно, възвестява, че идва краят на старата епоха и се зазорява Новата култура, заражда се Новият човек.

В своите лекции и беседи Той очертава образа на Новото, изпълва неговия зародиш със Слово на Си-

ла и Живот. Всяка дума, всеки жест, всяка постъпка на Учителя е динамична сила, насочена към задвижване на процесите, които ще съградят Новата култура. Следвайки Божествено-

то, Той гради безшумно, но непрерывно и силно, гради и в братското селище, наречено „Изгрева”.

Да се вгледаме непредубедено, внимателно и чисто в случващото се на

„Изгрева”, където Учителя излива основите на Новото. Излива Той тези основи от живите човеци там, от учениците, положили живота и душата си за Христа. Чрез тях Учителя изгражда

живия събирателен образ на Новия човек. Всеки от участниците в този процес, според спецификата на своето развитие, започва да проявява по-силно и живо едно от качествата на

човека на бъдещето.

И ако ние днес, почти половин век след разрушаването на „Изгрева”, се вгледаме в случилото се там, то нашата задача категорично не е да се ровим в торта на грешките, от която съвсем закономерно

продължава на стр. 3

УЧЕНИЦИТЕ НА БЕИНСА ДУНО И СЪТВОРЕНИЕТО НА НОВИЯ ЧОВЕК

ЗАКОН ЗА ОПУЛЕНСА

Опуленс е френска дума, която означава изобилие, богатство. Всяка мисъл се реализира, въпросът е кога. Когато и да е, в близко или далечно бъдеще, мислите на човека се реализират. Мислите се раждат в умствения свят. Там се отглеждат и се реализират, така че колкото и да си реалист първо ще отидеш горе в умствения свят, за да възприемеш една мисъл и после да я свалиш на Земята, да я изпълтиш. Чувствата ще възприемеш от астралния свят и ще ги проявиш на физическия. Ако мислите не минат през ума и чувствата през сърцето, никога няма да се реализират на физическия свят. Какво представлява човешкият живот на Земята? Реализиране на идеи, мисли и чувства. От земния живот на човека ще познаеш какъв е неговият умствен и сърдечен живот. Като ученици вие трябва да изучавате какъв е законът на Опуленса, според който можете да подобрите условията на вашия ум, на вашето сърце и на вашата воля. По този начин ще подобрите условията за развитие на вашите дарби и способности, оттам ще подобрите и материалния си живот. Съвременните хора трябва да знаят, че в света съществува един велик закон: закона за Опуленса – закон за възможностите, закон за радостите и скърбите, за бедност и сиромашия, за здраве и болести. В което от тези положения да се намира човек, това е строго определено и зависи от работата и условията на човека.

Като вярва и мисли добре, човек постепенно привлича Доброто на своя страна.

Учителя

ОПУЛЕНС

Още по времето на Учителя брат Боян Боев е написал материал за закона за Всемирното изобилие, наречен Опуленс. От 1953 до 1957 година той, заедно с Георги Томалевски и други ученици са си разделили провинцията на територии, за да обикалят жадуващите братя и сестри и във вид на сказки да им предадат Словото. Брат Боев е посещавал градовете Стара Загора, Панагюрище, Пловдив, Казанлък. Предлагаме ви част от тези ценни фрази, които като вихъра се носят по Земята, провирайки се през времето, неугасващи в истинността си.

Законът на Опуленса казва, че условията или най-хубавите елементи или най-хубавите средства за вашия живот са вложени някъде в България, или във Франция, или в Германия, или най-после някъде в Америка, и вие трябва да отидете точно на време на това място да си ги вземете. Не трябва да отидете преждевременно, защото ще чакате, но не трябва и да закъснее. Точно на време трябва да отидете, тия неща ви очакват там и ще си ги вземете.

“.....”

“Божественото и човешкото”, стр. 16-17; 22

Действията на човека не трябва да бъдат егоистични. Даваш – ще ти се даде. Този закон е абсолютно правдив. Той е наречен – закон на всемирното изобилие – Опуленс. Всяка благородна мисъл, в която влагате волята си, непременно ще се реализира. Самата Природа е заинтересована от това. От вас се изисква търпение, да чакате времето за нейното реализиране. За реализирането на всяка идея има точно определено време.

“.....”

“Добри навици”, стр. 11; 21

Едно се иска от човека – устойчивост. Така той може да постигне своите желания. Има закон, чрез който, каквото пожелаеш, става, но трябва да бъдеш готов да носиш и последствията. Този е законът на Опуленс.

“.....”

“Влияние на материята”, стр. 132-133; 117

Опуленса

Природата е жива и разумна, тя е един жив организъм, клетките на който са всички същества от най-малките до най-големите и като клетки и органи на този велик организъм, всички същества според нуждите си са осигурени, тъй както клетките и органите в човешкия организъм са осигурени, но това осигуряване трябва да се разбира правилно. Природата е цялото, а всички същества са части на това цяло. Идокато има взаимодействие, обмяна между цялото и частите, частите са осигурени. Щом се прекъсне тази обмяна, осигуряването се прекъсва и частите се излагат на глад и смърт... За всеки човек, за всяко общество, за всяка държава и народ има отпуснат определен кредит за тяхното съществуване. Този кредит засяга трите свята на Битието - физическия, духовния и умствения. Но човек трябва да бъде в контакт с тези три свята на Природата, за да се ползва от нейните енергии в това направление. Освен това, за да получи този кредит и да го използва правилно, всеки човек, всяко общество и народ трябва да участват в общия живот на Природата, трябва да съществуват правилна обмяна между човека и Природата... Защото никой от този свят не живее за себе си. Цялото работи за своите части, а частите трябва да работят за цялото, за да могат да съществуват. “Като ученици, вие трябва да изучавате проявите на Природата и да постъпвате като нея.” Колкото нежно и внимателна е Природата към благородните и разумни хора, толкова строга и вискателна е към неблагодарните и своеобразните. Тя изпълнява стиха, който Христос е казал: “Всяко дърво, което не дава плод, се отсича”... Учителя казва: “За всяко благо, което човек получава от Природата, трябва да благодари.” Благодарността е даване от страна на човека към Природата. С това той отпуща повече крановете на благата и животът протича още по-изобилно. Защото с благодарността си човек изпраща специфични, фини енергии към нея, от които тя има нужда, за да компенсира това, което дава.

Във всички религии и окултни школи, в една или друга форма е установен така наречения десятък. Една десета от това, което човек придобива в материално отношение принадлежи на Бо-

га и той трябва да го отдели за изпълнение на Божията воля на Земята. Ето как пророк Малахия в трета глава от 7 до 12 стих говори за този закон: “Отъ дните на отците си отделихте се отъ повеленията ми и не ги упазихте. Обърнете се към мене, и ще се обърна къмъ вас, говори Господъ Саваотъ. Но рекохте: Въ какво да се обърнемъ? Ще краде ли человекъ Бога? Вие обаче ме крадохте. И говорите: Въ какво те крадохме? Въ десетъците и въ приношенията. Вие сте проклети съ клетва; Защото вие ме крадохте, ей, всичкий народъ. Донесете всичките десетъци въ влагалището, за да бъдат храна въ дома ми; И опитайте ме сега въ това, говори Господъ Саваотъ, ако не ви отворя хлябите небесни, та излея благословение върху васъ, щото да не стига место за него. И ще запрета за васъ на поглъщателя; И нема да поврежда плодове те на земята ви. Нито лозата ви ще хвърли преди време плода си на полето. И ще ви ублажаватъ всичките народи; Защото ще бъдете вие желаната земя, говори Господъ Саваотъ.” Този закон се прилага само доброволно, по Любов. Тук на Земята никой не държи сметка на никого дали дава десятък или не. Сметка се държи в невидимия свят, където са архивите на Школата. Учителя дава този закон като метод за оправяне живота на ученика в трите свята. Без неговото прилагане човек не може да бъде ученик, защото ще има нещо неоправено в своя живот, което ще му противостои. Приложението на десятъка е метод за ликвидиране на кармата от миналото и скъсване на връзките с тъмните сили, а така също идва сам по себе си под влиянието на закона на благодаратта.

Учителя казва: “Когато човек е благодарен за малкото, което има, било материално или духовно, то се благославя и увеличава. Когато човек е недоволен от това, което има, той го загубва.” Колкото повече роптае против Провидението и е недоволен от това, което му е дадено, толкова повече от него се отнема, докато не се смири. Така действа законът за умножаване на благата - ако човек благодари и за най-малкото, което му е дадено, то то ще се увеличи многократно... Благодарността и за най-малкото благо е път за увеличаване на благата и за

поддържане правилно отношение към Природата и Бога и за правилна обмяна между Човека, Природата и Бога. Това не значи човек да се примиря с дадено положение и да не работи за неговото подобрене или изменение. Животът е велико училище - всяко положение, при което е поставен човек, е състояние, което той трябва да изучава, за да придобие ново качество. Когато научи урокът си, преминава в следващия клас на Великото житейско училище, появява се друга ситуация. Ако съумее да постигне това състояние на постоянна промяна, благата ще потекат свободно към него. В противен случай, ще губи...

Молитвата е един метод, чрез който човек се поставя в състояние да възприеме благата, които Бог му е определил. Истинската молитва е отиване при Бога: нашата благодарност за всичко, което Той ни е дал.

Друг метод, за който Учителя говори, е Паневритмията и гимнастиката изобщо. Чрез тях, ние се поставяме в правилно отношение с Природата и с енергиите, противачи в тялото ни, и от своя страна даваме своето радостно състояние.

Съзнателното дишане и хранене е друг начин за добиване на блага. Такива са и правилните мисли, чувства и действия.

Законът за Опуленса е закон за възстановяване на физическото и духовно здраве на човека. Когато човек дава от сърце и с разположение, той се разширява, кръвта му почва да се движи в хармония с космическите ритми и по такъв начин здравето му се подобрява. При това положение нервната му система се отпуска, освобождава се от напрежение и човек възстановява вътрешния си мир. Така всички органични функции идват в нормално състояние. Има много примери от Учителя, когато лекувайки някой болен, той е искал да направи някакви материални жертви, с които да помогне на бедните и страдащите. Когато човек се научи да дава, с това се отпуща набраната енергия и човек се освобождава от вътрешното подпушване на организма, и здравето само по себе си идва. Защото болестите са резултат на подпушване на

енергиите, които в крайния си резултат дават различни утайки в организма, запушват нервната и кръвоносна системи, и от това се явяват ред болести в зависимост от органите, в които тези утайки най-много са се наслоили. Подпушването на енергиите и утайките са резултат на натрупване и задържане на благата, които Природата ни дава в трите свята, защото има съответствие между външния живот на човека и неговия организъм, и неговия психически живот. Когато човек даде от себе си известно материално благо, с това той осигурява дейността на енергиите в органическо и психическо отношение, функциите на органите му се подобряват и здравето се възстановява...

Законът за Опуленса има и друга страна, наречена закон на вярата. За него Христос казва: “Да бъде според вярата ти!” Или, когато човек пожелае да придобие нещо материално или духовно, той трябва напълно, без никакво съмнение и раздвояване да повярва, че това, което иска, ще го има. Това подразбира да повярва човек в силата на мисълта си, че това, което проектира, ще го постигне. За тази цел се иска от човека само да конкретизира много точно това, което иска, да създаде един ясен образ в съзнанието си, като мисли за него, да му дава живот и да вярва, че 100% ще се сбъдне, без да се интересува кога и как ще стане. Реализирането на желанието и искането стават в зависимост от това с каква сила и яснота е наситен образът, който човек си е създал... Учителя казва: “Когато имате някакво желание, предайте го на подсъзнанието, но ясно и определено и не мислете повече за него. Природата ще има грижа за неговото изпълнение.”

За да може да действа законът за Опуленса, човешкото съзнание трябва да бъде тихо, да не се вълнува и с вяра да очаква това, което желае.

Принципите, легнали в основата на закона са следните: Всичко, което може да пожелае човек съществува в Божия Дух, затова всичкото това пожелание може да се осъществи, стига човек да може да влезе във връзка с Божия Дух...

Законът за Опуленса има отношение и към други два велики окултни закона. Това са Законът за благодатта и закона на кармата. Законът за благодатта е път, по който се излива Божието благословение, Божието изобилие върху отворените души, готови като пролетен цвят да приемат небесната роса, която им носи живот, свежест и радост. Божията блага са дават не за това, защото човек ги е заслужил или не. Божията блага се изливат в света и който може да ги възприеме, той се ползва от тях. Който е затворен, твърд като камък, Божията блага минават и заминават покрай него и той нищо не се ползва...

В крайния резултат, законът за Опуленса се свежда към това, човек да се постави в правилни отношения с Космоса, с цялата целокупност от разумни същества на различна степен на развитие, които са проводници на Божествения живот, за да потекат благата и през него, и да ги предаде по надлежен път. Както човек чрез телефон е във връзка с други хора, така

той има телефон в себе си, чрез който може да влезе във връзка с разумните същества на Космоса. Законът за Опуленса използва мисълта като средство за връзка с тези същества.

И Учителя казва: “Вашата мисъл, вашите състояния не са ваши. Те са на съществата от другия свят. Когато имате едно мрачно, песимистично настроение, вие сте под влияние на същества по-ниско стоящи от вас. А когато имате едно радостно, весело, възходящо състояние, вие сте под влияние на същества по-високо от вас”...

Успехът, знанието и придобивките в живота на човека зависят от вътрешната връзка с Бога. Щом има тази връзка, човек трябва да знае програмата си за всеки ден и да я изпълнява. Изобщо силата на човека стои в тази връзка. Ако той приложи вярата си в живота, ще успее да образува един център в себе си, ще познае Бога и ще Го прослави. Това значи да придобие човек Вечния живот.

Боян Боев

Десятък

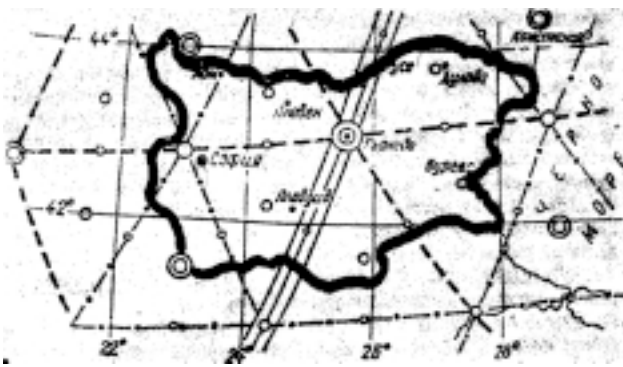
Не може да успяваш, ако не работиш. Никога не може да успяваш прогресивно, ако не жертваш една десета от онова, което печелиш, за Бога. Ще претърпиш една криза. Каквото печелиш, една десета трябва да го дадеш за Бога. Туй трябва да го имате като закон. Ако искаш да бъдеш свършен, всичко трябва да жертваш. Всичко ще дадеш, всичко ще получиш. Ще започнеш със закона една десета от това, което печелиш, ще го туриш в движение. Тази мисъл ще я туриш като подквади в твоя живот. Тя ще ти бъде тил. Тя е, която ще те подквади. Ако ти си професор, преподаваш лекции си с пари - като дойде десетият ден - даром ще даваш. Девет концерта за тебе, един за Господа. Пишеш книги - девет книги за тебе, една за Господа. Вие искате да печелите. Всички ония, които са забогатели, са спазвали този закон съзнателно или несъзнателно. После да се сърдиш. Давайте, за да ви се даде. (“Видяхме славата” - Сф, 1999, с. 74)

(Прочете се 28 глава от “Битие”). В тази глава има пояснение на един кармичен закон. Виждаме, че Яков взема с хитрост първородството на Исава чрез едно блюдо леща

и после поднесе Исаку мнимия лов, та взема благословието. Оттам и името му “Яков”, което значи “препина-тел”. “Падам” – арам, това е този свят; а Ханаан – това е небето. И хората от небето дохождат на земята, защото нещо съгрешават там, също както Яков, та затова ги изпращат при Лавана, който е търговец и като такъв добре си знае сметките и работите в света. Изток – значи към Бога; запад – значи към хората; а север и юг значи към смъртта и към добродетелта; затова казва Господ, че ще се разпространи Яков към изток, запад, север и юг. После виждаме, че Яков е обещал, че десетата част ще дава на Господа. Десятъкът, който даваме, е маята, подквасата, основата и затова ние трябва да го даваме, за да бъдем благословени. Защо светът гони верующите? – Това нещо е кармично и от своя гледна точка светът, понеже има право, ние (верующите) ще трябва да потърпим. Яков, като се среща с Лавана, забогатява; така и вие, като се срещнете с Христа, Той ще ви научи как именно да постъпите. (“Ходете във виделината” - Сф, 1994, с. 44)

ТЕОСОФИ
И ЦАЙНЕРИСТИ

Земята представлява неправилно кълбо с плоскост и ръбове, определено по законите на кристалографията като икосиедро-додекаедрична система. Според великия посветен на древността Платон, то е пентагон-додекаедрично, което според нас не противоречи на принципа за кристално единно тяло. Нашата страна се намира на един от тези геомагнитни центрове – Балканския полуостров. Тук вибрира вече с огромна сила един център, оказващ значително влияние на полуострова и планетата. Тук се пресичат геомагнитните и геологични ръбове на шест от ръбовете на икосиедро-додекаедричната система на полуострова. Според древните предания на посветените синове на Танг-Ра, богът на българите има Седем полуострова, които са “жлезни” с особена специфика, променяща периодично състоянието на Земята. Балканският полуостров е една от тях. Главният център, който споменахме, се намира в град Велико Търново, ако използваме името на града за илюстрация на географ-

ското положение на жлезата. Като възлова точка на подсистемен триъгълник, центърът е изключително чувствителен и важен за цялата Земя. Най-характерното за подобни центрове е, че те са със специфичен геоложки строеж и се явяват естествени райони на зараждане на

древни селищни и културни средища, станали родоначалници на цивилизации.

Из “Балканите – жлеза на времето” от Спас Мавров

“Учителя казва, че има едно магнетично течение, което иде от Хималаите и минава през областта на Търново. От Търново се спускат няколко клона магнетични течения в разни посоки. Един клон отива към Сините камъни при Сливен, оттам продължава към айтоските върхове и по-нататък. Друг клон отива от Велико Търново към Света гора и т.н.”

Из писмо на Боян Боев от 10.11.1950 г. до тогавашния ръководител на Братството в Търново Стамат Тодоров

През 1922 г. на един от съборите Учителя казва: “Защо съм избрал Търново? Аз съм го избрал като един център, дето земните влияния на България се срещат и може да се подобри здравословното състояние на българите”.

София, 24.X.1911
Люб. К. Иларионов,

Получих вашето писмо. В четвъртък на 27-то аз ще тръгна от тук за Търново. Мястото ще се вземе върху името на г-н Попов (*Драган Попов – бел.ред.*) и твоето. Двама ще фигурират в актовете. За сега така се решава отгоре. Аз като дойда, ще ви улесня в работата.

Моят поздрав на теб и Драгана, на Елена и Здравка. Ваш верен: П. К. Дънов

На 27 октомври 1911 година Учителя отида в Търново и в негово присъствие са закупени в с. Арбанаси братска къща и дворно място.

Из книгата “Всемировият Учител Беинса Дуно и Велико Търново” т. I

Братска бригада в Арбанаси

През септември тази година за пореден път бе проведена братска бригада в Арбанаси, където се събраха братя и сестри от различни градове на страната. Задачата ѝ бе да подготви условията за реставрация на къщата, в която Учителя Беинса Дуно, под ръководството на Христос, е съставил книгата “Завета на цветните лъчи на светлината”.

Общият труд в името на една свещена идея е неизменна част от живота на много школи на Великото Бяло Братство от древността до наши дни.

Такива са Питагорейската школа, Братството на есестите, Християнските монашески общини, Антропософското движение. Новото проявление на този импулс в лицето на Окултната Школа, създадена

от Учителя в България, носи стремежа към обединение на индивидуализираните се вече човешки души в една нова колективна форма на съзнание. Пътят на пустинническо уединение, монашество и духовно развитие в изолация от света е път на миналото. Сега е време за общ живот, обмяна между душите и взаимопомощ, основани на ценностите и идеалите на Новото Учение.

В светлината на тези ценности премина и бригадата в Арбанаси. Висшите идеали, абстрактни по същността си, се реализираха и намериха своя символичен израз в конкретността на физическия живот. Всеки детайл от работата ни би могъл да се разгледа като емблема на една духовна идея.

Поставянето на портата например може да се разбере като изява на идеята за връзката ни с Христос, който е Вратата към Отца, прокопаването на канализация – като израз на пресяването на чистотата от нечистотата, а поставянето на основите и скелето на сградата – като знак на полагане на основите и изграждане на скелета на нашия вечен храм – Тялото на възкресението. Но всичко това можем да постигнем само чрез общи усилия, по пътя на вграждането на индивидуалността в организма на Цялото, където тя ще намери правилните си отношения с другите индивидуалности – такъв би могъл да бъде духовният превод на общата ни ра-

бота.

Тези идеи съзнателно мотивираха нашите действия, затова и братската бригада в Арбанаси бе проникната от дух на ведрина и веселие от споделяния труд и от благодарност за възможността на душата да почувства другата душа и доближавайки се до нея да се приближи сякаш с още една стъпка до лоното на Бога. Това е благодарността на всеки Аз от шанса да се докосне до Другия и в него да преживее Христа, а Христос – това е самата Любов. Този бе и Духът ръководещ и вдъхновяващ нашите действия и отношения на братската бригада в Арбанаси – Духът на Христовата Любов.

Ирена Шунина

Снимковият материал е от една от проведените бригади в братската къща в село Арбанаси.

ТРУДЪТ - КАТО ОБРАЗОВАТЕЛЕН ФАКТОР

Да изкараме детето вън от класната стая, сред живата Природа, при изворите, реките, тревите, дърветата, птичките. Вятърът да милва косите му, то да се радва на облаците, на синьото небе, на полята, горите и планините, на пеперудите, душичките, да се радва на цветята. Нека да

го възпитават цветята, птичките, плодовете и пр. Нека да го възпитава великата Природа. Тя е най-великият педагог. Тя е пълна с велика Любов към своите деца. Нейните методи са най-разумни, най-целесъобразни. Детето сред Природата ще учи нейните методи и нейния език.

В лоното на живата Природа

Тя ще влее в него нови сили, подъем и възторг, за да го научи да запази в себе си до края на живота си нейната младост и свежест. В погледа на детето, израснало в лоното на живата Природа, ще има животът и радостта на слън-

чевите лъчи; то ще има в характера си нещо от щедростта на плодните дървета; ще има в душата си музиката на поточето и симфонията на гората. Така то ще расте като син на майката Природа, ще расте в една среда на радост и светлина.

Детето трябва да живее в една радостна среда. Радостта трябва да бъде за него един велик възпитател, защото при нея ще разцъфтяват и крепнат силите на тялото, умът, сърцето и волята. При нея се запазват вътрешното равновесие и хармония; при нея се развива Любовта. Така детето в тази радостна, красива обстановка ще крепне, ще се разцъфтят силите му и то ще се чувства едно с камъните, птичките, езерата, изворите, планините, хората и звездите. То ще чувства единството на живота. Та-

ка ще се развие у него един светъл ум, едно любвеобилно сърце, пълно с дейна Любов и дух на служене и на труд. Трудът сред Природата ще го възпитава. Всички предмети, които то ще вижда около себе си, ще бъдат за него предмет на учение, от които детето ще чете от великата книга на живота. Всичко, което вижда около себе си, ще го учи. Изворът ще го учи да бъде щедър, камъните ще го научат да бъде твърд в своите убеждения, в своята воля и характер при постигането на своите цели. Планинският връх ще го научи да даде висок полет на своя дух. Слънчевите лъчи ще го научат да пръска навсякъде живот и Любов. Те ще го учат да прониква навсякъде със своята Любов, както и те преминават и през най-малката пукнатина, която намират, за да внесат в своя живот. Ябълката, крушата, сливата ще го учат

да живее за другите, да радва другите с пловете на своя труд. Птичките ще го учат да бъде музикално като тях, а пеперудата ще го научи да облича ума, сърцето и душата си в красивите дрехи на Любовта и Мъдростта. Орелт ще го учи духът му да лети към висините, към възвишеното и вечното. Дърветата ще го учат на търпение, а цветята ще го научат да пръска като тях наоколо благоуханието на красиви мисли, чувства, добродетели и на своята Любов.

Нека детето да мине през едно златно детство, пълно със Слънце, музика, движение и радост. И така ще израсне едно ново поколение, което ще донесе на Земята великата Слънчева култура на хармония и братство — култура, за която копнее човешката душа.

Из "Учителя
за образованието"
Боян Боев

КАКВО ПИШЕ В БЪЛГАРСКАТА ЕНЦИКЛОПЕДИЯ?

ФИЛОСОФИЯ- > Философски теории и учения- > Нова и съвременна философия **ДЪНОВ Петър Константинов (Учителят) (1864-1944)**

Български богослов. Основател на духовното общество "Бяло братство" (1918), което има последователи и клонове в Русия, Франция, Великобритания, Германия, Дания, Япония, Канада и другаде. Смятан за един от мировите учите-

ли, призвани да подпомогнат обновлението на света чрез учението си. Проповядва живот в хармония с природата, извисяване на човешкия дух и тяло, духовно усъвършенстване чрез самопознание и самовъзпитание. Книга "Наука-

та и възпитанието". Учението му не се приема от Източноправославната църква.

ПЕТЪР ДЪНОВ: КОСМИЧЕСКАТА ЕТИКА КАТО ПЪТ КЪМ ДУХОВНО И ФИЗИЧЕСКО ЗДРАВЕ, Сп. „Европа 2001“, бр.6, 2001 г.

ПЕТЪР ДЪНОВ: Космическата етика като път към духовно и физическо здраве

"Целият свят се прекланя пред мен, но аз се прекланям само пред българския гуру Петър Дънов."

Алберт Айнщайн

Петър Дънов е едно от най-често цитираните в чужбина имена на българи. Неговата езотерична философия, нашумяла още през 20-те години, възхвалявана и оспорвана, отричана и възкресявана непрекъснато от пепелта на идеологемни забрани и открито

вени фалшификати, отдавна се е превърнала в наш посланик по света и в едно от европейските лица на българите. Замислена като учение за живота, тя е много повече от нова форма на религиозен светоглед или етическа система. В нея големият български мислител осъществява прехода от космическото към ежедневно и от ежедневно към космическото, постигайки синтез между философия и наука, етика и религия.

В този контекст учението на П. Дънов е една от исторически първите крачки в изграждане система от алтернативното знание, ориентирано към утвърждаване на нов интерпретативен поглед и подход към универсума като космическа безпределност и безпределност на човешките съзидателни усилия. С оглед култивирани на нови човешки качества и достойнства на личността, отговарящи на

продължава на стр. 6

ВЪЗХОДЯЩИЯТ ПЪТ

от стр. 1

Истината е Истина за Свободата на Духа. Това са трите начала, от които всичко произтича.

Люби всичкият Живот, всичката Светлина, всичката Свобода! Мъдър бъди, на Истината всякога верен остане! Това са мисли с дълбоко съдържание, предадени в отзивиста реч.

Светлината тича, въздухът пристъпва, водата се мести, а почвата стои. Светлината представя Божественото в човека, въздухът представлява духовното в човека — затова, именно, Божественото в човека тича, а духовното в сравнение с Божественото пристъпва. Водата е чувствата в човека, почвата представлява физическото в човека. Това са символи, закони, които трябва да се преведат, за да станат понятни и приложими в Живота.

Животът здравия радва, смъртта болния угнетява. Светът не е за болни хора, защото смъртта ги угнетява. Животът е за здрави хора — да ги радва.

Духът отрудения утешава. Като работи и като учи, Духът ще утеши отрудения.

И постави Истината: Свободата за мерло, Живота за награда и Светлината за наслада. Това са три мерки, с които разумният човек трябва да си слу-

жи. Свободата е мерилото в Живота; Животът — това е дипломата, наградата на ученика. Светлината за наслада — това е човешката мисъл; правата мисъл е наслада в Живота на човека. Човек трябва постоянно да мисли, да разбира кои желани са Божествени и кои — не; на първите дава ход, а вторите туря настрана.

Постави го тя пред себе си и започна да му говори. Тя подразбира Истината. Истината е мерило за Живота — тя носи Свободата, която всеки човек сам трябва да си извоюва.

За всяко нещо, което правите, трябва да имате мярка; тази мярка трябва да бъде постоянно в ръката ви. Животът, който ви е даден, трябва да бъде венец на главата ви; той е наградата, която имате и която трябва да цените. Светлината, Знанието трябва да бъдат наслада на Живота ви; ако Светлината и Знанието не са наслада за Живота, те не са истински, не са положителни величини.

Три са правилните мерки в Живота: да меря са принципа на Великата свобода, да увенчавам делата си с Вечния, с Божественения живот, да се наслаждавам с Божествената светлина и знание.

И тури насладата на Светлината огърлица на

душата си. Всеки може да тури огърлица на душата си, но само когато разреши всички противоречия в Живота си чрез Божествената светлина. Разрешените противоречия са огърлица на човешката душа.

Любовта е Любов за Светлината на ума. Любовта се проявява само при Светлината на ума. Без Любов Добро не съществува. Любовта обхваща цялото естество на човека — неговото съзнание, самосъзнание, подсъзнание и свръхсъзнание.

Мъдър бъди, на Истината всякога верен остане! Това е резюме от Евангелието на Любовта.

Вода, която извира, тече — край нея всичко расте. Свещ, която гори, свети — край нея се чете. Очи, които гледат, виждат — с тях по пътя се ходи.

Ум, който мисли, се повдига и обрият Живот издига. Сърце, което желае Доброто, всичко постига. Воля, която работи, на Любовта слуга става.

Необятната Любов, необятната Истина всичко разрешават.

Обичай Онзи, който те обича! Мисли за Този, който всякога те има предвид! Слугувай само на Онзи, който ти показва пътя на Истината!

Утринно слово от Учителя, 26 май 1935 г., София

от стр. 1

на външния и вътрешния човек. Боян Боев прави връзка и между западното езотерично християнство и Учението на Новата култура. Още като млад той изучава задълбочено антропософия, има лични срещи и разговори с Рудолф Щайнер. В книгата си "Мисията на богомилството във връзка с мисията на славянството" (1943) той прави паралел между предходната проява на Бялото Братство в България — богомилството и сегашната — делото на Учителя. През годините на своето учителстване Боян Боев е създал истинска пълноценна духовна връзка със своите ученици, които го търсят за съвет до края на дните му. На базата на дългогодишните си педагогически изследвания и задълбочените си познания на принципите и методите за възпитание, дадени от Учителя, Боян Боев написва книгата „Учителят за образованието“ (1943), която свързва съвременната педагогика с възпитателните и образователни методи на Новото Учение.

Но най-силна и трайна е връзката му с Учителя през вековете. От събора в Търново през 1912 г. Боян Боев си спомня думите на Учителя: „... едно време, много хиляди години преди Христа, бяхте ученици в една окултна школа в Египет и аз бях вашият Учител. После бяхте в една окултна школа в Индия, после в Персия и прочее. И аз бях вашият Учител. Вие бяхте и в България като богомили. Същите богомили сега сте ученици на Бялото Братство.“

И днес, когато погледнем към ученика от „Изгрева“ Боян Боев, виждаме разбиращия му топъл поглед, благата му усмивка. Виждаме как след разговор с Учителя, когато душите на присъстващите пеят

въдъхновени, щастливи, ведри, той бърза да се отдели и сам до късно да дешифрира стенографираното Слово, за да го напечата и изпрати с писма до приятелите от провинцията. Усетил жаждата на тези, които не могат да бъдат близо до Учителя, той бърза да сподели с тях благото на Божието Слово. Така се раждат писмата на Боян Боев. Те винаги започват с описание на ситуацията, обстановката, природата. Сякаш пишещият сътворява невидима врата, през която да влязат жадните за Словото души и така да преживеят чудото на случилото се.

Боян Боев притежава истински дар за общуване. Той обнадеждава, съветва, без да съди и морализира, никога не критикува, не се спира на отрицателните прояви. При разговор с него човек се чувства разбран, обгрижен, окрилен. Винаги има гости на трапезата си и раздава щедро на нуждаещите се подарените му дрехи и вещи. Той има необикновена памет, запомня точно имената, лицата, проблемите, дори рождените дати на хората, с които е общувал и срещайки ги години по-късно, започва разговора, оттам откъдето е свършил при последната им среща.

Наричат Боян Боев „усмихнатия мъченик“ — толкова удивителен е начинът, по който носи своето физическо страдание — последното изпитание на този ученик, за когото Учителя казвал, че е достигнал края на своите земни прераждания. И когато идва последният му ден на Земята, 23 юли 1963 г., в българските земи, където гласът на ясновидящите пророци никога не е заглъхвал, в Петрич, прозвучават думите на тази, която вижда отвъд видимото — пророчицата Баба Ванга. „Круме — казва тя

на своя най-близък съсед, който се е завърнал от погребението на Боян Боев в София — кой беше тоя от вашите, дето вчера го погребяхте у София? Ей, той бил голем човек, бе Круме, велик човек! Мале, целото Небе се покри с ангели, чак Слънцето се закри. А отпреди Учителя ги води да си го приберат. А, свети човек! ... А коя е тая хубава жена, що чете надгробното му слово? Глей шо хубава жена, шо хубави дрехи!" (сестрата, прочела надгробното слово, е стенографката Паша Тодорова). Когато се случва нещо изключително, когато една душа завърши своето земно развитие, на Небето става празник, всички възвишени същества се веселят, казва Учителя в една от своите беседи. И винаги на Земята има един свидетел, един истински зрящ (като пророчицата Ванга) и един, който да разказва (като брат Крум от Петрич), та да се знае и помни.

Тук свършва историята за един истински ученик на Учителя. Нека и ние завършим разказа си за него с казаното от стенографката Паша Тодорова в прощалното й слово за брат Боян Боев: „Той не се защитава и не искаше да го защитават. Той знаеше, че Истината не се нуждае от защита, нито от доказателства. Ако някой каже нещо в негова защита, той го поглеждаше с учудването на малкото дете.“

Да помълчим пред този поглед. Нека ни изпълни и омислоти мърдата му чистота. И дано ни бъде простено, че толкова ни се искаше да го защитим — него и другите ученици от „Изгрева“. Но да оставим Истината да ни води, за да видим ясно великото дело на Учителя, който чрез учениците си извайва и днес обрза на Новия човек.

Соня Митева

Помнете: бъдещето на човека се определя от храната, която употребява. Колкото по-чиста и по-здравословна храна употребява, толкова по-велико и светло бъдеще си приготвя той.

Месоядството води към страдания, нещастия и болести. За да се излекува от тях, препоръчват на човека вегетарианска храна. Следователно вегетарианството не е нищо друго, освен метод за лекуване.

УЧИТЕЛЯ

ЗНАМЕНИТИТЕ ЗА ВЕГЕТАРИАНСТВОТО

САМОСКИ ПИТАГОР (ок. 580-500 г. пр. Хр.) – един от най-големите гръцки мъдреци. Запознат с египетските и източните учения. Основал т.нар. Питагорова школа. Известен днес най-вече с приноса си към геометрията и математиката. Той е и един от най-известните древни привърженици на вегетарианството. Ето неговата позиция по този въпрос:

“Хора, стига сте се сквернили с храна непозволена. Ние имаме златокласи ниви, сочни плодове, които превиват клоните с тежестта си, лози, зеленчуци – крехки и вкусни. Чистата млечна каша и благоуханият мед също са ви предоставени. Обилно, щедро всички блага ви дава земята - без жестокости, без убийства и без кръв. Само дивите зверове утоляват глада си с живо месо и то не всички. Много от дивите животни се хранят с растения. Само свирепите хищници - лютите тигри, жестоките лъвоове, алчните вълци обичат да проливат кръв. Какъв престъпен обичай! Как можем с месо и кръв на твари и нам подобни алчното си тяло да гоим и с убийство на други живи създания да подкрепяме живота си? Не е ли срам за нас, окръжените щедро с даровете на благодатната земя страстно, с жестоки зъби да късаме раздрани трупове като лютите дивни зверове?...

Човек, който, слушайки жалкия предсмъртен рев, коли невинно теле, който убива агнето, ревящо като дете, който птицата небесна бие за забава или за да яде, той не трудно ще се реши и човек да погуби. На този жесток обичай само човекоядството прилича. О, свестете се, не убивайте, недейте, братя!... Смъртни - смъртните щадете! Хранете се с това, което е позволено и достойно за любящата и чиста душа на човека.”

ЛЕОНАРДО ДА ВИНЧИ (1452-1519) – знаменит италиански живописец, скулптор, архитект, инженер, изследовател и изобретател:

“Аз се отказах от употребата на месо от ранна възраст и ще дойде време, когато хората ще считат убийството на животни също толкова престъпно и отвратително, както сега гледат на убийството на хора.”

АЛИСИЯ СИЛВЪРСТОУН (1976) – актриса:

“Това, че станах вегетарианка ми помогна да разбера, че мога да говоря и правя това, което вярвам, че е правилно - това дава сила.”

И ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА СЪВРЕМЕННАТА НАУКА

Д-р УИЛЯМ КАСТЕЛИ:

“Вегетарианците имат най-добрата диета. Те имат най-ниските нива на сърдечно-съдови болести в сравнение с всяка друга група в страната... Някои хора се подиграват на вегетарианците, но те имат минимално ниво на сърдечните удари (сърдечни инфаркти) и 60% по-малко случаи на рак. Сега те надживяват другите хора с около 6 години.”

ВЕГЕТАРИАНСТВОТО И ДЕЦАТА

Прокламация на лекарския съвет за отговорна медицина (1995). Този съвет е недържавна организация в САЩ и се занимава преди всичко с храненето и превантивната медицина. Нейната цел е да се пренесат научните постижения до всекидневния живот, да разпространява здравословен стил на живот и да пропагандира хранене, заложено на научна основа. Лекарският съвет за отговорна медицина има около 100 000 привърженици, 5 000 от които – лекари. Официалното становище на този съвет е, че оптималната храна за децата е на основата на зърнени храни, зеленчуци, бобови растения и плодове. Вегетарианството за децата е качествено като здравословен и успешен начин на детско хранене.

ПРЕДИМСТВАТА НА ВЕГЕТАРИАНСКИЯ НАЧИН НА ЖИВОТ:

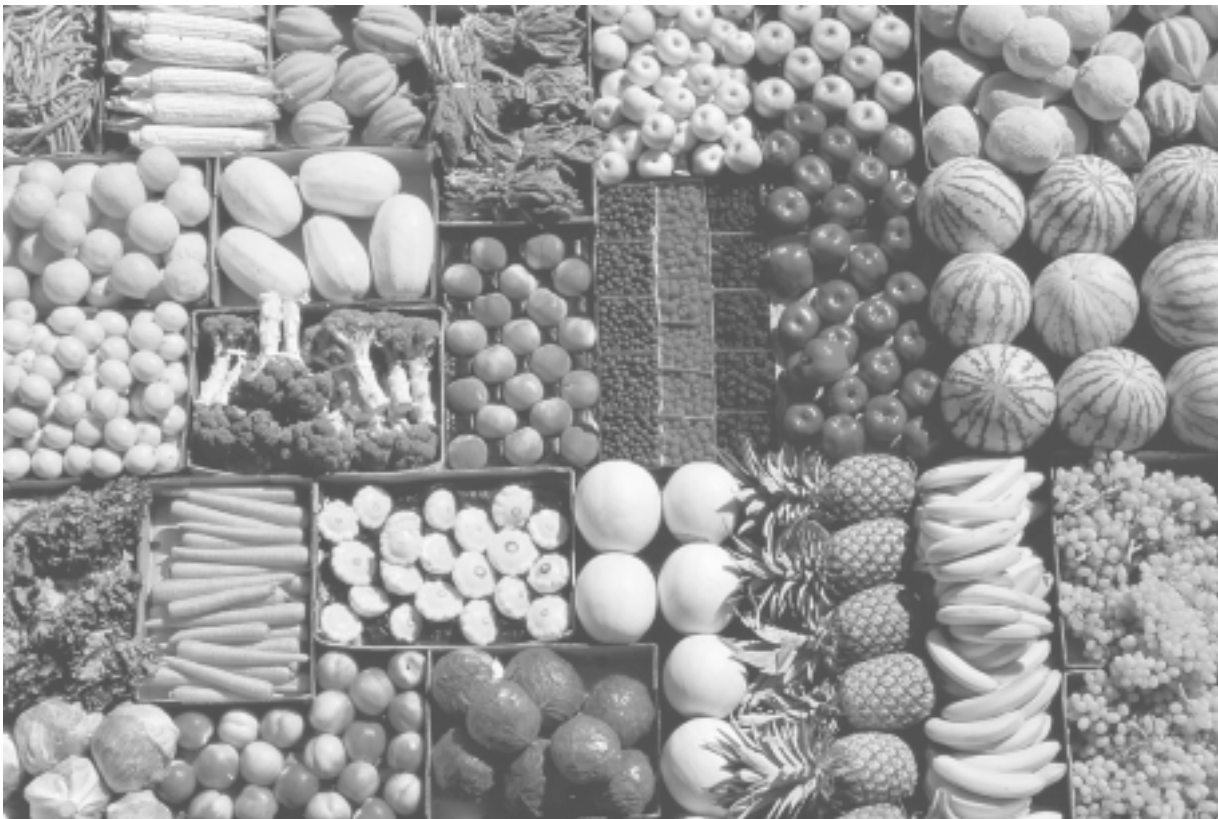
Здравословни – вегетарианската храна понижава риска от възникване на редица заболявания, най-вече рак, сърдечен инфаркт, жлъчни камъни и т. н. По-голямата част от тези заболявания, разбира се, не се срещат при децата, но с подходящ режим на хранене и навици тези болести могат да се предотвратят за в бъдеще. Най-вече вегетарианството предпазва от болестта “луда крава”.

Етични – вегетарианците подкрепят принципа за неубиване на животните.

Екологични – производството на растителни продукти е много по-щадящо за околната сред в сравнение с производството на храна от животински произход.

Икономически – растителните храни са много по-евтини от животинските.

Социологични – преминаването на богатите държави към по-голяма консумация на растителни храни за сметка на животинските, би помогнало за освобождаване на средства, които да послужат за нахранване на гладуващите хора в света. Само един пример: ако жителите на САЩ намалят консумацията на месо с 10%, от освободените средства за растителни източници биха се нахранили всички гладуващи хора на планетата.

Рецепти от Учителя

Сега ще ви дам едно лекарство за най-силната кашлица. Вземете сухите люспи на 10 глави лук и ги сварете във вода. Прецедете водата и в нея турете половин килограм мед, 1-2 лъжици счукан синап, 1-2 лъжички леноно семе. Вземайте по една лъжичка от тази смес по три пъти на ден – сутрин, обед и вечер. Природата е вложила в получените люспи лечебна сила, а вие ги хвърляте навън. Кашлицата е резултат на човешкото безлюбие. Който кашля, търси човек да го обича. За да се справите с кашлицата, възлюбете я. Като я обикнете, тя ще ви напусне. Ако двама души обикнат онзи, който кашля, в скоро време ще го излекуват. Кашлицата се явява при понижаване вибрациите на човешкия организъм. Щом се повишат, кашлицата минава. Любовта е в състояние да повиши вибрациите на организма.

Не се плашете от болестта, или от страданието. Те идат при вас да ви научат нещо, да придобиете някаква опитност, да се калите. Като прекарате болестта, все ще имате някаква придобивка, по-силни ще станете. Хората се плашат от болестите и гледат на тях като на зло. Не, болестите са привилегия за човека.

Ифлуенца (испанската болест) или грипът се разпространи през 1918 г. непосредствено след Първата световна война. Всички, които приложиха метода на Учителя, оздравяха за няколко дни. Ето и метода:

1. Рециново масло за очистване.
2. Всеки ден – сутрин, на обед и вечер се изпиват по три чаши гореща вода най-малко.
3. За храна да се употребяват само варени или печени картофи с малко сол. Никакъв хляб, никакво мляко, никаква захар, защото те вдигат температурата, а горещата вода и картофите я понижават.

Учените са открили, че вируса на грипа е възникнал от мутация на вируса на птичи грип.

Из изнесена информация на български ежедневник

Новини за официалния интернет сайт на общество Бяло Братство

За последните няколко месеца статистиката на братския сайт показва, че средно на месец са отчетени около 3000 уникални посещения, като до момента е имало посещения от 55 страни от цял свят. Този постоянно нарастващ интерес е провокиран и от новосъздаденото в няколко езикови версии ниво на сайта *РАБОТА*, където сме поместили информация и на-

лични файлове от преводческата инициатива относно Словото на Учителя Петър Дънов. Езиковите версии, на които се превежда най-активно в момента са Английската и Руската, като заедно с тях напредват Полската и Немската. В момента се превежда с особен акцент на Английски език голямата книга “Учителя” и книгата “Великата Майка”.

ОЧАКВАМЕ ВАШИТЕ ВЕГЕТАРИАНСКИ РЕЦЕПТИ НА АДРЕС:

Габрово, 5300, ул. “Прохлада” 11, ап. 13
и на e-mail: elmazova@mail.bg

Космическата етика като път към духовно и физическо здраве

от стр. 4

модернизацията се свята като променящ се в посоката на позитивното и прогресивно ускоряващото се развитие.

Неговото учение има ярка практическа ориентация и точно като философия на живота се характеризира с възвишена прагматичност, насочена към единството на човека като микрокосмос с Космоса. Той е здрав и щастлив, когато се намира в съзвучие с космическата си природа и губи както щастието, така и здравето си, ако умът, сърцето и волята му не действат в разумно единство. "Животът на духа и животът на плътта колкото и противоположни да са един на друг, толкова са и необходими за човешкото развитие.

Без живота на плътта не може да има никакво развитие. Не се страхувайте от плътта, но гледайте да я подчините да слугува на духа. Възпитавайте плътта си във всяко направление."

Не е достатъчно обаче да определим философската система на Петър Дънов или Беинса Дуно, както той предпочита да нарича себе си, като философия на живота. Важно е да се добави и че тя представлява едно дълбоко етическо учение, чийто постулати са неразривно свързани с философията на телесното благополучие в смисъла, който всички високо развити древни цивилизации от египтяните и индийците до римляните са влагали в неразрушимото единство на здравия дух в здравето тяло. Това е и закономерно, като се има предвид теоретичният интерес към здравната проблематика на П. Дънов, който е следвал медицина в САЩ, преди да се ориентира към науките за духа и да обърне специално внимание на историята на философията и на педагогиката. За да обедини по-късно в теоретичните си конструкции етиката и биоетиката, алтернативната медицина и педагогиката, психологията и науката за цветовете (от която впрочем са се интересували всички глобално мислещи личности от Гюте и Новалис до адептите на авангардизма като Кандински, който търси в символиката на багриите знаковостта на свръхреалното), музикознанието и синтеза между танцовото изкуство и спорта, родило едно ново епистемологическо направление и една нова творческо-практическа област - панритмията.

Но именно поради своята трансцендентност и ориентация към висшите сфери и ценности на битието в космическите му измерения "философията на живота" на Петър Дънов има подчертан морален характер. "Бог е любов" е и първият от основополагащите принципи на неговата етика, включващи няколко прости и затова безсмъртни, тоест незагубващи значения си

правила на човешкото общество от сферата на т. нар. вечни ценности, свързани в етическата теория с нормите на традиционните общества, но незагубващи значението си и в модерния, и в постмодерния свят, дори когато те демонстративно се отказват от подобни, считани за остарели и овехтели "морални стандарти" и фундаментални положения, отнасящи се до онтологията на морала. Подобно на принципа "уважение към правото на живот на всяко живо същество като брънка от еволюционната верига", продиктуван от необходимостта за приемственост между всички етически системи.

Третата основополагаща максима може да бъде изразена пределно лаконично като "живот за цялото". Дънов сочи, че на примитивното съзнание и първите стадии на социалното развитие в човешката история отговаря животът само за себе си, често дори в ущърб на другите - независимо дали става дума за личности или нации. "Идеята, че всеки трябва да живее за себе си, е идея на стария живот. Тя безвъзвратно залязва - въпреки всичко. Идеята, че всеки трябва да живее за Цялото - ето великата основа на новия живот, на новата култура. Тази основна идея сега преустройва целия живот на човечеството. Сегашният свят преминава към една нова форма. Твори се един нов морал. Този нов морал, чиято първа заповед е живот за Цялото, ще промени коренно света... Сега човечеството навлиза в една нова епоха. Преминава от епохата на механичното създаване към епохата на органичното развитие, от стадия на механичното преустройство към този на вътрешното възраждане. И понеже хората минават от механичния към органичния процес на колективен живот, затова те преживяват такива страдания..."

Най-новата история доказва недвусмислено визията на П. Дънов за бъдещето. И то няма нищо общо с псевдоколективизма на тоталитарните общества, нито с "екипността" на съвременния капитализъм, който отрича по същество самия си двигател на развитие и просперитет - индивидуализма.

Той през първата половина на 20-ото столетие говори за обединена Европа и следвайки идеите на Уилсн Уилсън слага в определен, исторически конкретен контекст настъпването на епохата на европейската интеграция: "След войната ще се заговори за европейски съединени щати и тази идея ще се осъществи" (1.V.1940). С много вяра и оптимизъм на "духовното зрение" говори за приближаващата епоха на сътрудничество, когато противопоставянето на нации и региони ще стане анахронично.

На 20 септември 1935 г. например заявява пророчески: "След сто години ще намерите Европа съвсем друга. Границите ще бъдат премахнати и ще се създадат други отношения между народите и човечите."

Съвременната ни епоха Б. Дуно определя като преходна и поставяща на изпитание и човечеството, и цивилизацията, които се нуждаят от нравствено пречистване. Когато обявява, че: "До 1999 година светът ще види това, което никога не е видял", има предвид историческите изпитания, превръщащи XX век в уникален пример за съжителство на най-черни и ретроградни човеконенавистнически тенденции с утопии и реални пътища за утвърждаване в живота на принципите на хуманизма и демократизма. Но това е и визия за големите политически промени през последното десетилетие на отминалото столетие, свързани с Нежните революции.

Показателно е още заглавието на първата книга на П. Дънов, излязла от печат през 1896 г. "Наука и възпитание". В нея той програмно разкрива връзката между науката и новото етическо учение, което иска да даде на българския народ и което е замислил като синтетично на съвременните му научни достижения и хилядолетната езотерична традиция, свързана с източни и западни окултни школи от древността до новото време като херменевиката на Кем (Египет), орфизма, богмилството, ученията на розенкрцерите и на Елена Блаватска и т. н. Величието на духа е свързано с възможността да се проникне в универсално зад булото на видимостта: "Онова, което е събудило съзнанието на човека и го накарало да тръгне по пътя на познанието, произтича от дълбока вътрешна нужда на неговия дух, вложена у него от върховните закони на живота. Тия закони заставят човека чрез постоянна работа да се стреми към съвършенство."

Науката се третира тук като възпълнение на креативността и духовността на човека, "Наука, взета в най-дълбокия смисъл, е произведение на човешкия дух, който е свързан с великия дух на битието. В човешкия дух е вложен отначало стремеж да усвои по вътрешен път пътеките на истината и да схване законите на природата, за да може да въпрегне енергията ѝ за своите нужди, да положи красива основа за своето съществуване, добро и красота - възвишеният идеал на разума."

Мото на П. Дънов е "Да живееш - това значи да учиш", а училището е модел на живота на разумния и добродетелен човек, който изучава законите на вселената, за да усъвършенства и своя живот, и живота на обществото, съдействайки същевременно за хармонията в мирозданието, която днес

свеждаме все още само до планетарната екология. Обръщайки образа на училището в най-употребявана метафора за еволюционното развитие на личностите и народите, мислителят ще напомня многократно, че Новият човек трябва да бъде готов с отворени сетива да реагира на промените в действителността, гъвкаво и умно приспособявайки се към предизвикателството на промените, отхвърляйки бремето на общоприетите представи и предразсъдъци. Щом спрем, щом се откажем да се борим с живота, ние сме станали като "стар мех, в който новото вино не може да ферментира".

И следователно ще преминем през много мъчителни ситуации, докато станем достойни за новото и преодолеем неспособността си да се развиваме. В това отношение страданието е и своеобразна благодат и необходимост: "Има един пробен камък, с който човек бива подлаган на изпит в живота - това е страданието. Който не е страдал, не може да говори за знание. Страданията са първото условие за поумняване на всеки... При страданието се развива търпение, мекота, сила."

Но за да бъде човек в добра кондиция за училището на живота, което често е безмилостно и максималистично към питомците си, той трябва да бъде в отлична физическа форма, помагача му най-адекватно да се справя с поставените му екзистенциални и духовни задачи.

Добротата и оптимизмът се оказват безценно лекарство, което можем да си набавим сами. Цялата алтернативна медицина днес се опира на този нравствен фундамент, но улисани в джунглата на живота, ние, хората, все още предпочитаме аспирина, антибиотиките и транквилантите. Чрез болестта като страдание разумната природа ни сочи, че сме се отклонили от правия път и трябва да го намерим отново. Затова лекуването изисква изцеление и на тялото, и на душата едновременно. Болестта е също един изпит. Точно по тази причина не е достатъчно да се атакува само физическият причинител на заболяването. Според школата на Дънов: "И да излекуваш един пациент от физическото му страдание, няма никаква сигурност, че си му направил истинско добро: болестта ще се върне със същата сила или като друга болест... една болест може да изчезне мигновено, ако човек осъзнае вида себичност, гордост, лъжа или егоизъм, който я причинява."

Предполагайки здравето като условие за свободно и неограничено развитие на личността, той интерпретира всеки здравословен проблем комплексно, старайки се да поставя ударението върху разумния и природосъобразен живот. В неговата биоетика профилактиката играе огромна роля. Тя мо-

же условно да бъде разделена на психическа и медицинска: "Истински здравият човек е здрав във физическо, умствено и в сърдечно отношение."

Здравето има отношение не само към физическия свят, но и към сърдечния и умствения свят... Да бъдеш здрав, това значи да си в хармония с Първата Причина на нещата, с ближния и със себе си...

Ако през целия си живот, от младини до старини, човек не допусне в ума си нито една лоша мисъл, в сърцето си - нито едно лошо чувство, и във волята си - нито една лоша постъпка, никаква болест не може да го хване. Много бацили ще минат през него, но отровата им ще се обезсили."

Той обръща огромно внимание на умствената и физическата диета, съхраняваща здравето на личността, като под "диета" тук разбирам умереност и непрекаляване с удоволствията на тялото, свързани с редовен сън и чиста вегетарианска храна, но без лакомия, както и морална порядъчност. "Истински здрав е онзи, който от сутрин до вечер е подвижен, лек, готов за работа. Той не знае какво е болест, не се оплаква от нищо, готов е да помага на всички..."

Логическото ударение тук пада върху "всички" и изразява готовността да се възприема всеки човек като приятел, брат и достойна за уважение личност. Квалифицирането на Другия като Враг вече създава напрежение и негативните мисли се връщат като бумеранг към изпратилия ги, а любовта лекува и обновява и тялото, и душата. Позитивната нагласа и готовността да обичаш и помагаш на ближния си означава да виждаш във всеки Божественото, което може и трябва да се развие и да даде плодове. Естествено, подобна личностна трансформация не става лесно и отведнъж, а по пътя на страданията. Важно място сред тях заемат болестите. Те също са проверка и служат за закаляване на характера и са средство и начин за пречистване.

В подобен контекст всеки е лекар сам на себе си и без да реши съзнателно да промени живота си, всяко лечение ще бъде с временен ефект, понеже не изкоренява корените на болестта. Новото в биоетическите възгледи на Дъновата алтерна-

тивна медицина и психология е свързано с възгледа, че да се лекуват по Божествен начин, това означава да измениш живота си, да водиш чист и свят живот.

Като към средствата на алтернативната медицина спадат:

1. правилното хранене;
2. хигиената на дишането;
3. третирането на болния с определени цветове от спектъра или т. нар. колор-терапия и
4. талоспроцедури, ако използваме постмодерната терминология, както и
5. музикотерапията и още
6. гимнастиката;
7. слънчевите бани (условно казано), а по-точно - използването на слънчевата енергия и изобщо на планетарните влияния върху човешкия организъм, както пряко, така и опосредствено - посредством скъпоценните камъни и благородните метали;
8. а не на последно място по значение и хигиената на мисленето.

При Новата култура, отбелязва Дънов, ще се промени самото естество на лекарската практика. Щом болестите са възпитателни, лекарят е предопределен да помогне на довереника си да оправи и пречисти живота си. Затова и съветът към далия Хипократова клетва е да бъде асистент на природата и да "учи хората на ония закони, които обуславят тяхното здраве, техния добър живот."

Предназначението на лекарите не е само в обикновения начин на лекуване. Те имат по-високо предназначение - да научат хората да живеят правилно, да прилагат законите на разумната природа."

Добрият човек като нравствена личност е върховната ценност във философията на живота на П. Дънов. "Доброто може да се уподоби на извор, който постоянно тече. Злото пък прилича на пресъхнал извор..."

...В (добрия) човек... доброто е като извор. Затова всякога, при всички условия, той си остава добър. Заблуждение е да се мисли, че условията могат да го променят. Преди всичко, доброто прониква в цялото му естество..." Затова си мисля, че няма по-възвишено пожелание от това всички да се превърнем в извор на доброто и да станем необходими като водата!

НОВОТО СЪТВОРЕНИЕ

Две протегнати длани – разцъфтели сред огромните пространства на света: моята топла, доверчива ръка, устремена към Теб; Твоята търпелива и блага Десница протегната към мен. Това Ново Сътворение! Разцъфтява то днес в Света от Святото дихание на Битието.

Соня Митева

Астрологична прогноза за периода 22.10 - 22.11.2005

Слънцето навлиза в знака Скорпион на 23.10.2005 – 10.43 часа, което ще създаде благоприятни условия за развитието на духовни и окултни способности за около месец напред, като тези сили трябва да имат или приложна или лечебна насоченост. Това е многократно усилено и поради факта, че няколко дни около този ден протича съвпадът между Слънцето и Юпитер, именно около началото на знака Скорпион. Това дава възможност при посрещане изгрева на Слънцето да се правят медитации и упражнения специално за развитие на духовните качества и добродетели свързани с Юпитер – *Великодушие, Благородство, Щедрост, Милосърдие, Алтруизъм, Широта на съзнание*. Нека се има предвид обаче, че може да се наложи тези качества да бъдат прилагани при кризисни условия, изпълнени с трудности и сериозни изпитания. Това е поради факта, че знакът Скорпион създава фонът, на който тези добродетели могат да се проявят правилно и целесъобразно. В тази космическа обстановка ще са в по-затруднено състояние хора, родени със Слънце, Асцендент и Луна в последните градуси на Овен или началните такива на Телец, аналогич-

но в последните градуси на Рак или в началните такива на Лъв и в последните градуси на Козирог или в началните такива на Водолей. Хармонично подкрепени обаче ще бъдат хора, родени със Слънце, Асцендент и Луна в последните градуси на Близнаци или в началните области на Рак; аналогично – в последните градуси на Водолей или в първите пет градуса на Риби.

През целия този период от около 30 дни ще действа опозицията на Сатурн в Лъв спрямо Нептун във Водолей с орбис около 3-4°, което е един космически изпит за това как прилагаме енергиите и силите, извиращи от Божествената Любов. Въпросът е дали качества от рода на егоцентричност, силна критичност, отрицателно мислене, негативни чувства и криво разбрана справедливост ще попречат на приложението на Любовта според методите на новото Учение и Епохата на Водолея. Не трябва да се създават илюзорни противоречия между философски разбирания и Божествени идеи. Импулси, свързани с областите на изкуството, етиката и философията, не бива да бъдат подчинявани на егоцентрични и материалистични мотиви. Особено внимание трябва да проявят хо-

ра, имащи Слънце, Луна, Асцендент или други важни астрологични фактори в област-

та между 9°-15° на знаците Лъв, Скорпион, Водолей и Телец и то около датите 25-26 октомври и 8-9 ноември.

Именно около 22-24 октомври действа и една друга опозиция: Меркурий

в Скорпион относно Марс в Телец, която също ще ни изпита дали е възможно да

преодолеем поляризацията и разединението между мислене и действие, между теоретични разсъждения и практическо приложение. Спрямо тази астрологична опозиция хора, имащи Слънце, Луна или

Асцендент в областта на 17°-24° на Телец или Скорпион, ще трябва да положат съзнателни усилия.

Около 27-29 октомври ще действа съвпада между Венера и Плутон в Стрелец, като той отново ще бъде провокиран с нова сила от транзита и на Луната в областта на съвпада около 5 ноември. Интересен момент в тази ситуация е фактът, че този съвпад на практика протича в областта на съзвездията Змиеносец и на фона на Млечния път. Този космически символ може да бъде интерпретиран като условия, в които под въздействието на най-висшите Христови сили и добродетели, хора, тръгнали в Пътя на ученика, ще имат възможност да трансформират трудните енергии на Плутон чрез фините вибрации на Любовта и Красотата, идващи от планетата Венера.

Около 7 ноември се оформя групов аспект между четири планети, които застават по върховете на Голям космически квадрат – Слънце в Скорпион, Нептун във Водолей, Марс в Телец и Сатурн в Лъв, като тези светили са на практика в централните области на всеки зодиакален знак. Това показва кризисна ситуация не само във вътрешните психични пространства, но и във

външния свят. Човешкият дух (Слънцето) ще трябва да отработва противоречията и проблемите между волевите импулси (Марс), кармичните задължения (Сатурн) и субективните представи и илюзии (дисхармонизиращия Нептун). Възможни са катаклизми от рода на пожари, наводнения и дори земетресения в държави, които са под влияние на знаците Телец, Водолей, Лъв и особено Скорпион. Добре е в този критичен момент да бъдат насочени положителни мисъл-форми и молитви за добруването и ограждането с Христова Любов на цялото човечество.

От 9 до 18 ноември действа хармоничният тригон между Меркурий в Стрелец и Сатурн в Лъв около 10-те градуси на двата знака. Този аспект ще действа трансформиращо и благоприятно на опозицията между Сатурн и Нептун, т.е. на проблематичните изпитания, действани от тези две тежки планети. От друга страна това е подходящ момент за развитието на философска и научна мисъл у хора, които искат съзнателно да разработват качествата на своя ум.

Слънцето навлиза в знака *Стрелец* на 22.11.2005 – 7.16 ч.

Филип Филипов

Втора национална конференция по Астрология Варна, 15-16 октомври

С радост искаме да ви съобщим, че на 15-16 октомври бе проведена втората национална конференция на Българската Астрологична асоциация на тема: "Свободна воля и предопределеност". Този път във Варна се събраха около 60 астролози от цялата страна, като бяха изнесени 8 научни доклада с мондална и астропсихологична насоченост. Астрологът Николай Радев – Алдебаран, в своя доклад

"България – посоки към бъдещето" изрази идеята, че страната ни е в подножието на своя духовен връх, въпреки всичко случващо се в момента.

Впечатляващ беше докладът на Кирил Стойчев със статистическия анализ на циклите на планетата Хирон относно Ураганите в Атлантическия океан.

Астролозите Ваня Кирицова и Филип Филипов бяха отличени с почетна

грамота за най-добри лектори. Последният акцентува, че Астрологията, от една страна трябва да възстанови своите дълбоки връзки с Езотеричното Християнство в лицето на Учението на Учителя Петър Дънов и Антропософската доктрина, а от друга, да обоснове своите научни основи чрез достиженията на Квантовата физика и Фракталната геометрия.

Соня Джеджева и Ваня

Кирицова изнесоха изключително интересни доклади относно връзките и общите научни методи на Астрологията и съвременната Психология, като вместо дискусия беше направена Астродрама, онагледяваща трансформацията на даден личен хороскоп.

За повече информация посетете официалния интернет сайт на Българската Астрологична Асоциация

www.Bulastro.com

За Рила

На 18 октомври 2005 г. в Благоевград се състоя среща между ръководствата на Бялото Братство и Национален Парк Рила. От наша страна присъстваха ръководителят на Братството Андрей Грива, Иван Иванов - отговорник на недвижимото имущество на Братството и

неговото изпълнение. По препоръка на г-н Петров, Братството става вносител на проекта, което представлява една крачка във вижданията на външните организации спрямо работата от наша страна. НПРила сочи Бялото Братство, като един движещ фактор в ра-

Божидар Щерев - мениджър на екологични и здравни проекти към „Енергопроект“ София. Групата беше приета от директора на НПРила г-н Петров и четири членна комисиция от ръководството на парка, между които са г-н Лъчезар Иванов, г-н Серезлийски и г-н Панков. Бяха уточнени рамките на проекта и времето на неговото изпълнение – за внасянето на проекта са предвидени две години и същият срок е необходим за

йона, който за всичките тези години на присъствие, създаде пътеки, грижи се за екологичното почистване и създава среда, която търсят все повече туристи. Разговорът протече в хармонична и дипломатична среда, с разбирателство за взаимно сътрудничество, като от тяхната страна ще има експерти, охрана и ще ни предоставят база данни, включваща топографски карти, измерения, снимков материал на района.

РИЛА 2005

Формула дадена от брат Боев, която се казва три пъти, преди изгрев Слънце, когато повечето хора спят: "ВСИЧКИ ХОРА ДА ВЛЯЗАТ В ПЪТЯ НА РАДОСТТА, ЩАСТИЕТО И МИРА. ВСИЧКИ ХОРА ДА ВЛЯЗАТ В ПЪТЯ НА ЛЮБОВТА."

Из две интервюта на Учителя

С редактора на в. „Неделно утро“ бр. 29/17.04.1922 г.

- Основата на вашето учение, на вашата философия, г-н Дънов?

- Това е Любовта. Ние се стремим към Истина в душата. Тя ще донесе свобода, дълбочина в ума. Тя ще създаде условия за живот, чистота в сърцето – тя ще даде сила на човека, за да приложи великите закони на живота. Това са трите основни положения в нашето учение. Ние не искаме да изправяме църквата, нито да се месим в нейните порядки. Тя, обаче, ни гони. Стремим се да вдигне държавата срещу нас и предизвиква гонения. Истината, обаче, винаги е тържествувала, въпреки всички гонения.

- Каква цел преследвате с тия утринни излети с верующите във вас, които повдигнаха такъв шум?

- Истина е, че излизаме

сутрин. Не, обаче, както твърдят да се покланяме на Слънцето. Ние изучаваме какво влияние упражнява слънчевата енергия върху сърцето, върху мозъка, върху умственото развитие на човека.

- Какво значение има събуването боси и газенето из росата?

- Това е едно изпитване на д-р Кнайповата лечебна система. Когато Земята е топла и ние сме бо-

си, става по-лесно преминаването на електрическите токове от нея у нас.

- Как гледате на днешното положение на България?

- То е тежко, но не и безнадеждно. Нашите

- По-голям отколкото предполагате.

- Какви сте вие, г-н Дънов?

- Чада на Любовта.

- Много широко понятие – „Любов“. Ние разбирате Любовта, но ...

- Божествената Любов. Така е възвестил Спасителят Христос. Това е един образец на братски и сестрински живот според принципа на Христа: „Любете се един друг“.

- По-ясно, г-н Дънов? Светът много говори за вашата Любов...

- Открито ние живеем като братя и сестри. Нашето учение, нашият живот на практика е образец на душевна чистота.

- За комуната?

- Ние с комунистите се разбираме. С тях се различаваме само по методите. Русите, които не приеха учението на Толстой, почнаха да се самоизстребват. За комуната ние не говорим много, ние само я прилагаме.

принципи не са лични. Ние желаем доброто на нашия народ като единица от целокупното човечество.

- Какъв е броят на вашите последователи в България?

тях се различаваме само по методите. Русите, които не приеха учението на Толстой, почнаха да се самоизстребват. За комуната ние не говорим много, ние само я прилагаме.

Учителят за мистицизма и мистиците

Животът има освен външна, още и вътрешна страна, която само мистикът разбира. Под „мистик“ разбирам човек на любовта. Вътрешната страна на живота не може да се разбере без любов. Чрез любовта се дохожда до вътрешно разбиране същността на живота. Под „същността на живота“ разбираме вечното в света, т.е. идеалът, към който се стреми душата. - Как да разберем тая същност? - Ако трябва да се обяснява, тя става неразбрана. - Как я разбират хората? - Различно: колкото хора, толкова разбирания има. Външната страна на живота се разбира по-лесно, защото тя се отнася до неговата външна форма. (1, с.161)

Ако любовта ви към Бога е по-силна, отколкото към желанията ви, на прав път сте. Обаче ако любовта ви към Бога е по-слаба, отколкото към желанията ви, тогава страданията и противоречията в живота ви ще останат неразрешени. *Любов към Бога - това е мистическа, вътрешна опитност*, която едни ще разберат по един начин, а други - по друг начин. Магическата сила на тази опитност се крие в момента, когато човек отправя ума, сърцето и душата си към Бога без колебание, без съмнение. Дойде ли до този момент, човек всичко може да постигне. Само тогава той може да разбере смисъла на живота. Само Бог може да разкрие смисъла на живота... Каквото и да ви се говори, вие никога няма да разберете Словото Божие, докато не възлюбите Бога. (12, с. 42)

Светлината е качество на мъдростта, а топлината е качество на любовта, неотделна от последната. Обаче не тази топлина, която усещате. Вие често пъти усещате неприятните вибрации на топлината. Когато имате опитността на един мистик - *да паднете в екстаз*, само при такова състояние вие можете да опитате тази вътрешна Бо-

жествена топлина - качество на любовта. Такава топлина може да разтопи и пречисти всичко. Трябва да повишите вашата топлина не според целзиевия термометър, но като изучите алхимията и проучите вибрациите на тази топлина. Тя е толкова интензивна, че всички нечистотии, които смущават живота ви, веднага ще се прочистят. Това може да постигнете, ако изпъдите съмнението от вашето сърце и от вашия ум. Или нека употребя друг израз: извадете съмнението отвън, наемете му стая, плащайте наем, но не го дръжте в дома си. (27, с. 318)

Мистицизмът не е закон на възлизане, а закон на слизване. Мистикът не възлиза към Бога, а влиза в себе си. И е опасен затова, че при слизането, който не знае как да слиза, може да падне и да се осакати. Сега за окултизма. Аз го сравнявам със съвременните естествени науки. *Окултизмът* - това е наука за изучаване явленията на земята. Той не се занимава с безформените светове. Това, което се е оформило в себе си, което има форма, съдържание и смисъл - то е област на окултизма... Окултизмът е наука да се познават природните сили, тяхната област - как действат и как може да се изпълват. Окултистът е човек реалист, той не вярва, а бори вие само с природата, с материалните неща. *Мистикът* постоянно живее със сърцето си, изпитва неговите вибрации и всички състояния, през които то може да мине. В християнски смисъл може да бъде християнин и мистикът, и теософът, и спиритистът. Ако вземем областта на Духа в широк смисъл, в неговите разклонения - то е спиритуализъм. Опасността при изучаване на спиритизма лежи в това, че хората имат в себе си други утайки, които собствено им причиняват вреда. Но ние ще оставим засега онава, що говорят за него кри-

тиците. Спиритизмът е движение; *теософията* - примирение на противоречията; *мистицизмът* - сливане, а може да се каже още, че той е закон за труд, за работа; окултизмът дава всички форми, по които можем да живеем на земята - единствената наука, която ни научава как да живеем. Той само може да ни избави от всички нещастия. А *християнството* е наука за ликвидиране на кармата - за изплащане на стари дългове. Ако вземем стиха на Евангелието, който казва, че

Христос е понесъл греховете на света, то значи, че Той е платил дълговете му. Що е християнство? - То е да знаеш да плащаш дълговете на хората... Теософията е наука за примирение на половите, а християнството - за сближение и обединение на последните. Християнството, в неговия вътрешен смисъл, е наука за обединение на духа с душата. (2, с. 4)

Извадки:

Росица Иванова, Карлово (следва продължение)

Познах добро и зло, грях и добродетел, правда и неправда; съдих и ме съдиха; минах през раждане и смърт, радост и мъка, рай и ад, и накрая разбрах, че аз съм във всичко и всичко е в мен.

Ажрат Инаят Хан

Ти питаш: "Кое е знаменieto за пътя, о дервиш?" Чуй го от мене и като чуеш, добре размисли! Това е за тебе знаменieto: че ти, макар и да вървиш напред, ще виждаш как мъката ти става все по-голяма! **Фаридудин Атар**

"Често наблюдавам как хората в България се делят на големи и малки величини, на тесни и широки, на черни и бели. Казват: "Ние сме широки, не сме тесногръди като другите!" - Дай, Боже, да сте широки, но да не сте безформени, безидейни. Ако отидете в странство, между окултистите, между теософите, ще разберете, че те са последователи на Бялото Братство, които работят да обновят човешката мисъл - в бъдеще да се влее в нея нов стремеж, нова дейност на Божествения Дух. Днес теософите се делят на безантисти и чайнеристи - антропософи. Обаче като хора и те не могат да се търпят, и те се делят на тесни и широки. Безантистите са жени, а чайнеристите - мъже. И едните, и другите се карат помежду си. Всички течения от източната школа се ръководят от жени, а от западната се ръководят от мъже. Това деление изпква ясно, но то е само външната страна. Който не е издигнат, ще се съблазни от тях. А който се съблазнява, не може да разбере Христа." ("Петимата братя", с. 202 - София, 1997 г.)

Организация - Ивелина ЕЛМАЗОВА
Коректор: Християна ЙОРДАНОВА
Координатор: Кирилка РАДОНОВА
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

За контакти: 066/54298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: elmazova@mail.bg
цена: 0,30 лв.

ВИДЕНИЕ ЗА БОГОМИЛИТЕ

На утрото сред гъстата мъгла, когато се прибират самодивите, тук, недалеч от моята река, вървяха ли, вървяха богомилите.

И вглеждах се във белите им сенки, на синовете българските, милите, възпети от момите на седенки, вървяха ли, вървяха богомилите.

Видях как в бури, в хали ги въртяха, как лееше се свята кръв от жилите. "БОГ е Любов" устата им мълвяха, вървяха ли, вървяха богомилите.

О, Господи, гориха ги на клади и как за обич стигаха им силите, те имаха Ти колкото им даде... Вървяха ли, вървяха богомилите.

И ако днес се вглеждаме в лицата си и търсиме ли, търсиме им дирите, ще ги намерим в сърцата си, на там отидоха най-Богу милите.

МОЕТО ВЕРУЮ

Слънчев лъч докосна моите очи, ангелче при мене днеска се отби, иска да ми каже нещо си личи – тихичко прошепна: "Светлина бъди!"

Някой те удари, друг – изневери, трети те потапя в мътните води, мъка, болка в тебе силно те гори, ангелче прошепна: "Светлина бъди!"

Вятърът да стене, буря да роди, някой да отключи всичките беди, нищичко да нямаш, клечица дори, ангелче прошепна: "Светлина бъди!"

Бог ще е със тебе, никой не кори, миналото тежко тук го забрави, нека обич в тебе силно да блести, и кажи на всички: "Светлина бъди!"

СТИХ СЪС СЕДЕМ ЦВЯТА

Ще ме погледнеш през очите на зората и ще разрошиш с вятър моите коси, ще докоснеш устните ми със росата, от слънчев лъч сърцето ми ще блести.

От люляка небето синьо ще ухае, а с облаци те ще ме загръщаш и птиците ще искат да узнаят кого със обич силно ти прегръщаш.

Ще им разкажеш приказка чудесна за свят възторжен, древен и щастлив, за свят на нежност, топлина и песен, за свят вълшебен, невъобразим, красив.

И трудно ти е с думи да опишеш какво, кого посрещаш с всеки изгрев нов, тогава стих със седем цвята ще напишеш за туй, което Бог нарекъл е Любов.

**СТЕЛА БОНЧЕВА
ВЕЛИКО ТЪРНОВО**

За ново изследване на братския живот на „Изгрева“

от стр. 1

израства Новото. Защото Бог не създаде Човека да бъде като червея, а му определи да има „сърце чисто като кристал, ум светъл като Слънцето, душа обширна като Вселената и дух мощен като Бога и едно с Бога“. За да бъде Човекът свидетел на чудния градеж на Битието, да се учи от Светлината и да служи на Светлината.

Затова нека да напишем ново изследване за хората и събитията в братското селище „Изгрева“. Нека пишем със светлина-

та, бликаща от образа на зараждащия се на „Изгрева“ Нов човек. Нека съберем внимателно и благоговейно всички части и шрихи на Неговия образ, извайвани през годините от Учителя и неговите ученици. И дано да имаме очи, та да видим чудните и премъдри Божии дела. Защото нали човек отчасти вижда и отчасти гради, докато Бог твори в Цялото. А отделният човек е само щрих в общата картина на творещото се. Защото, чрез всеки от нас, Той „променя времната и порите“.